

TREŚĆ:

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Poz. 228 — Nr 359 z dnia 13.XI.1952 r. w sprawie dystrybucji i zaopatrzenia w tkaniny w 1953 r.

OKÓLNIK PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

Poz. 229 — Nr 18 z dnia 14.XI.1952 r. w sprawie kontroli wykonania uchwały KERM z dnia 12.V.1950 r. w sprawie struktury organizacyjnej uspołecznionych przedsiębiorstw przemysłu kluczowego, centralnych zarządów przemysłu i zjednoczeń.

228

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 359 z dnia 13 listopada 1952 r.

(znak BI-6AD-01-77)

w sprawie dystrybucji i zaopatrzenia w tkaniny w 1953 r.

I. Zakres przedmiotowy

§ 1. Zarządzenie niniejsze ustala tryb dystrybucji i zaopatrzenia w tkaniny dostarczane przez Centralę Tekstylną

§ 2. Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego (PKPG) rozdziela niżej wyszczególnione tkaniny wymienione w wydawnictwie PKPG pod nazwą: „Wykaz materiałów bilansowanych centralnie na 1953 r. Nr 29c” (Branża XXVII) oraz nie wyszczególnione w wykazie tkaniny podane poniżej w pozycji 5, 6 i 7:

1) tkaniny białe bawełniane	— poz. wykazu 728
2) tkaniny pościelowe bawełniane	— poz. wykazu 731
3) tkaniny drelichowe bawełniane	— poz. wykazu 735a
4) tkaniny cążkowe bawełniane	— poz. wykazu 735b
5) Koce bawełniane	
6) Sukno mundurowe wełniane	
7) Sukno płaszczowe	
8) Koce wełniane	— poz. wykazu 749
9) Tkaniny opakunkowe (lniane i pakulane)	— poz. wykazu 763
10) Tkaniny jutowe	— poz. wykazu 764a
11) Sienniki	— poz. wykazu 766
12) Worki	— poz. wykazu 767

§ 3. Tkaniny nie wymienione w § 2, a objęte „Wykazem materiałów bilansowanych centralnie na 1953 r. Nr 29c” w branży XXVII są rozdzielane przez Ministerstwo Przemysłu Lekkiego (MPL) — Departament Zbytu.

§ 4. W przypadkach gospodarczo uzasadnionych PKPG — Departament Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych może wydać decyzje odmienne od postanowień zawartych w § 2 i 3.

II. Zakres podmiotowy.

§ 5. 1. Kontyngentobiorcami, to jest dysponentami przydzielanych tkanin, są ministerstwa i centralne urzędy.

2. W przypadkach zmian organizacyjnych lub innych gospodarczo uzasadnionych przyczyn PKPG — Departament Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych może wprowadzić zmiany do przepisów ust. 1.

3. Kontyngentobiorcy wymienieni w ust. 1 są wówczas obowiązani wydzielić odpowiednią część przyznaną im tkanin na rzecz tych jednostek, które w wyniku zmian zostaną wyodrębnione.

§ 6. Kontyngentobiorcy wskażą Centrali Tekstylną w terminie 15 dni od dnia wejścia w życie zarządzenia jednostkę, która będzie dysponować przydziałami w ramach kontyngentu.

§ 7. 1. Jednostki podległe Ministerstwu Obrony Narodowej oraz Bezpieczeństwa Publicznego realizują zapotrzebowania w obrocie bezpośrednim w ramach ilości przyznaną w planie rocznym. Inne przepisy zarządzenia nie mają zastosowania do tych jednostek.

2. Ilości tkanin przeznaczone na produkcję odzieży w zakładach podległych Ministerstwu Przemysłu Lekkiego — Centralny Zarząd Przemysłu Odzieżowego oraz Ministerstwu Przemysłu Drobno- i Rzemiosła są ustalone odrębnie przez PKPG — Departament Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych, w porozumieniu z tymi ministerstwami. Asortymentowy plan dostaw tkanin przeznaczonych na produkcję odzieży powinien być ustalony zgodnie z przepisami zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 297 z dnia 30 lipca 1951 r. w sprawie asortymentowego planowania w przemyśle włókienniczym i odzieżowym dla potrzeb rynku wewnętrznego (Biuletyn PKPG Nr 22, poz. 225).

3. Pozostałe jednostki organizacyjne nie wyszczególnione w § 5 ust. 1, w § 7 ust. 1 i 2 pokrywają swe zapotrzebowania na artykuły rozdzielane przez PKPG w ramach rezerwy PKPG, natomiast na artykuły rozdzielane przez Ministerstwo Przemysłu Lekkiego w ramach rezerwy MPL, przeznaczonej na realizację potrzeb pozarynkowych.

III. Zasady dystrybucji i tryb postępowania przy realizacji przydziałów i zamówień.

§ 8. 1. Centrala Tekstylna prześle w terminie do dnia 30 listopada 1953 r. do Ministerstwa Przemysłu Lekkiego — Departament Zbytu projekt pełnego rozdzielnika rocznego dla kontyngentobiorców (z podziałem na kwartały) na tkaniny rozdzielane przez PKPG (§ 2) i przez Ministerstwo Przemysłu Lekkiego (§ 3).

2. Ministerstwo Przemysłu Lekkiego uzgodni z Ministerstwem Handlu Wewnętrznego (MHW) projekt rozdzielnika rocznego i prześle do PKPG — Departament Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych w terminie do dnia 5 grudnia 1952 r.

3. W projekcie rozdzielnika powinna być wydzielona rezerwa, która pozostanie w dyspozycji PKPG lub MPL.

4. Projekty rozdzielników powinny być opracowane na podstawie projektów bilansów materiałowych lub informacji udzielonych Centrali Tekstylnej przez odbiorców.

Sposób opracowania projektów bilansów materiałowych i uzyskania przez Centralę Tekstylną od odbiorców danych co do ich potrzeb określają odrębne przepisy.

§ 9. 1. Projekty rozdzielników rocznych wstępnie zatwierdzają:

- 1) PKPG — Departament Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych na tkaniny rozdzielane przez PKPG.
- 2) Ministerstwo Przemysłu Lekkiego — Departament Zbytu na tkaniny rozdzielane przez Ministerstwo Przemysłu Lekkiego.

2. Ostateczne zatwierdzenie rozdzielników rocznych nastąpi po uchwaleniu Narodowego Planu Gospodarczego na 1953 r.

§ 10. 1. Centrala Tekstylna zawiadomi kontyngentobiorców o wysokości przyznanych kontyngentów rocznych w terminie 10 dni po zatwierdzeniu NPG na 1953 r.

2. Kontyngentobiorcy podzielią w ciągu piętnastu dni po otrzymaniu rozdzielnika przydzielone przez PKPG ilości tkanin pomiędzy centralne zarządy lub jednostki równorzędne, podając do wiadomości Zarządu Centrali Tekstylnej w Łodzi rozdzielniki sporządzone na formularzu stanowiącym załącznik Nr 1 do zarządzenia.

3. Centralne zarządy przemysłu lub jednostki równorzędne sporządzą podrozdzielniki dla podległych jednostek na formularzu stanowiącym załącznik Nr 2 do zarządzenia i prześlą je do Zarządu Centrali Tekstylnej w Łodzi oraz do właściwych terytorialnie ekspozytur wojewódzkich Centrali Tekstylnej w terminie 10 dni od daty otrzymania przydziału z jednostki nadrzędnej. Ilość oraz podział na kwartały powinny pokrywać się z przydziałem jednostki nadrzędnej.

4. Centralne zarządy przemysłu lub jednostki równorzędne zawiadomią bezpośrednich odbiorców o przyznanych im ilościach tkanin ze wskazaniem wojewódzkich ekspozytur Centrali Tekstylnej, w których przydziały tkanin będą realizowane.

5. Wykaz ekspozytur wojewódzkich Centrali Tekstylnej stanowi załącznik Nr 3 do zarządzenia.

6. Kontyngentobiorcy w porozumieniu z Centralą Tekstylną upoważnieni są do dokonywania przeniesień przydzielonych wytworów pomiędzy podległymi jednostkami organizacyjnymi.

§ 11. 1. Odbiorcy posiadający składnice centralne składają zamówienia bezpośrednio do Zarządu Centrali Tekstylnej i przesyłają odpis do właściwej ekspozytury wojewódzkiej.

2. Centrala Tekstylna może postanowić, że w sposób określony w ust. 1 składać będą zamówienia również odbiorcy realizujący centralnie zapotrzebowania.

3. Odbiorcy inni niż określani w ust. 1 i 2 składają zamówienia do ekspozytur wojewódzkich Centrali Tekstylnej.

§ 12. 1. W przypadku nieustalenia w terminie właściwych przydziałów Centrala Tekstylna realizuje zaliczkowe zamówienia na I-szy kwartał 1953 r. w wysokości $\frac{1}{4}$ przydziałów 1952 roku.

2. Zaliczkowe przydziały zostaną rozliczone po zatwierdzeniu rozdzielników rocznych. Różnice między przydziałem zaliczkowym a przydziałem ustalonym w rozdzielniku na I kwartał zostaną rozliczone w II kwartale.

3. Zamówienia na II kwartał 1953 r. powinny być złożone w terminie do dnia 15 stycznia 1953 r., na III kwartał 1953 r. — do dnia 1 kwietnia 1953 r., na IV kwartał 1953 r. — do dnia 1 lipca 1953 r.

4. Zamówienia na wytwory produkcji indywidualnej, nietypowej należy przesyłać na $3\frac{1}{2}$ miesiąca przed początkiem kwartału.

§ 13. 1. Odbiorca ma prawo anulować zamówienie najpóźniej na dwa miesiące przed początkiem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa.

2. Centrala Tekstylna może nie przyjąć rezygnacji inaczej jak za zwrotem kosztów poniesionych przez producenta, jeżeli zamówienie dotyczy tkanin produkcji indywidualnej, nietypowej lub specjalnej, nie znajdujących zastosowania u innych odbiorców a produkcja została już uruchomiona.

§ 14. Przydziały nie zrealizowane z powodu niemożności dostaw przez Centralę Tekstylną w danym kwartale mogą być dysponowane przez kontyngentobiorców w kwartale następnym tego samego roku.

IV. Sprawozdawczość.

§ 15. 1. Centrala Tekstylna przesyła do PKPG — Departament Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych w terminie jednego miesiąca po upływie każdego kwartału kalendarzowego sprawozdanie z wykonanych w tym kwartale dostaw tkanin rozdzielanych przez PKPG, a do Ministerstwa Przemysłu Lekkiego — Departament Zbytu — sprawozdania z wykonania dostaw tkanin rozdzielanych przez to ministerstwo.

2. Wzór formularzy sprawozdania oraz listę materiałów objętych sprawozdawczością ustali Ministerstwo Przemysłu Lekkiego w porozumieniu z Ministerstwem Handlu Wewnętrznego i PKPG. Wzór formularzy sprawozdania wymaga zatwierdzenia przez Główny Urząd Statystyczny.

V. Przepisy końcowe.

§ 16. 1. Zarządzenie nie narusza przepisów o obowiązku i sposobie zawierania umów.

2. Dostawy tkanin nastąpią w wykonaniu zawartych umów

3 załączniki

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

Załącznik Nr 3 do Zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 359 z dnia 13 listopada 1952 r.

Wykaz ekspozytur wojewódzkich Centrali Tekstylniej

1)	Ekspozytura Wojewódzka	— Wrocław, ul. Rzeźnicza 1
2)	„	— Rzeszów, ul. Lwowska 13/15
3)	„	— Poznań, ul. Rzeczypospolitej 9
4)	„	— Opole, ul. Barlickiego 5
5)	„	— Olsztyn, ul. Giętkowskiego 1
6)	„	— Łódź, ul. Piotrkowska 78
7)	„	— Kraków, ul. Rynek Główny 8
8)	„	— Koszalin, ul. Świerczewskiego 3
9)	„	— Kielce, ul. Daszyńskiego 2
10)	„	— Katowice, ul. Warszawska 8
11)	„	— Gdańsk, ul. Libermana 38
12)	„	— Bydgoszcz, ul. Wierzbickiego 3
13)	„	— Białystok, ul. Grunwaldzka 11/15
14)	„	— Zielona Góra, ul. Bohaterów Stalingradu 28
15)	„	— Warszawa, ul. Rutkowskiego 19
16)	„	— Lublin, ul. 3-go Maja 32
17)	„	— Szczecin, ul. Cieszyńskiego 3

229.

OKÓLNIAK PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 18 z dnia 14 listopada 1952 r.

w sprawie kontroli wykonania uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 maja 1950 r. w sprawie struktury organizacyjnej uspołecznionych przedsiębiorstw przemysłu kluczowego, centralnych zarządów przemysłu i zjednoczeń.

W uchwale Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 maja 1950 r. w sprawie struktury organizacyjnej uspołecznionych przedsiębiorstw przemysłu kluczowego, centralnych zarządów przemysłu i zjednoczeń (Biuletyn PKPG Nr 12, poz. 145), zostały ustalone zasady tworzenia i organizacji wewnętrznej przedsiębiorstw przemysłu kluczowego. Uchwała ta nałożyła na ministerstwa obowiązek opracowania szczegółowych schematów organizacyjnych i instrukcji dostosowanych do specyfiki gałęzi przemysłu oraz wprowadzenia ich w życie.

W wyniku przeprowadzonej w przedsiębiorstwach przemysłowych dorywczej kontroli realizacji powołanej uchwały stwierdzono, że stan organizacyjny wielu przedsiębiorstw jest niezadowolający i niezgodny z zasadami i wytycznymi ustalonymi w tej uchwale.

Między innymi stwierdzono, że:

- 1) brak jest zatwierdzonych przez jednostkę nadrzędną aktualnych schematów organizacyjnych,

- 2) zatwierdzone schematy istnieją tylko formalnie i nie zostały wprowadzone w życie, bądź zrealizowano je tylko częściowo,
- 3) istnieją przerosty organizacyjne i etatowe np. zamiast stanowisk pracy — działy i sekcje (a z drugiej strony brak jest należycie zorganizowanych podstawowych komórek organizacyjnych (np. komórek planowania),
- 4) brak jest instrukcji regulujących zakres zadań komórek organizacyjnych oraz właściwego instruktora organizacyjnego ze strony kierownictwa przedsiębiorstw i jednostek nadrzędnych,
- 5) brak ze strony ministerstw systematycznej kontroli zatwierdzonych norm organizacyjnych,
- 6) istniejące schematy i instrukcje organizacyjne są szablony a rozwiązania organizacyjne przypadkowe nie uwzględniające charakteru przedsiębiorstwa.

Biorąc pod uwagę, że właściwa, zgodna z zasadami socjalistycznej organizacji przedsiębiorstw, struktura jest jednym z zasadniczych warunków sprawniej realizacji planów gospodarczych oraz racjonalnej gospodarki kadrami, materiałami i urządzeniami, konieczne jest przeprowadzenie przez ministerstwa kontroli wszystkich podległych przedsiębiorstw przemysłowych w celu stwierdzenia stanu organizacji przedsiębiorstw, a w szczególności:

- a) czy zasady ustalone w wyżej wymienionej uchwale KERŃ z dnia 12.V.1950 r. zostały prawidłowo wprowadzone w życie,
- b) czy istnieją aktualne schematy organizacyjne i instrukcje regulujące podział zadań i obowiązki pracowników,
- c) czy i w jakim zakresie wprowadzono wewnętrzny rozrachunek gospodarczy w przedsiębiorstwach.

Na podstawie wyników przeprowadzonej kontroli właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) wydadzą zarządzenia i instrukcje usuwające stwierdzone braki i niedociągnięcia w organizacji podległych im przedsiębiorstw oraz zarządzą przeprowadzenie instruktora organizacyjnego.

Zarządzenia te powinny ujawnić konkretne fakty uchybień i braków oraz wskazać drogę i terminy ich usunięcia. Odpisy zarządzeń i instrukcji należy przesyłać w 1 egzemplarzu do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Organizacyjno-Prawny).

W celu właściwego przeprowadzenia akcji usuwania braków i niedociągnięć organizacyjnych zaleca się, wzorem Ministerstwa Przemysłu Lekkiego i Górnictwa, utworzenie roboczych zespołów organizacji przedsiębiorstw, w skład których wejdą fachowcy z dziedziny organizacji, planowania, technologii oraz rachunkowości.

Zespoły te powinny być utworzone dla poszczególnych gałęzi przemysłu (w centralnych zarządach przemysłu i równorzędnych) a w ministerstwie należy powołać zespół koordynujący pracę zespołów branżowych.

Przeprowadzenie kontroli, o której wyżej mowa, powinno nastąpić w terminie do dnia 30 listopada 1952 r., a wydanie zarządzeń i instrukcji mających na celu usunięcie stwierdzonych braków i niedociągnięć organizacyjnych w terminie do dnia 31 grudnia 1952 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Plac Trzech Krzyży 5.

Wydawca: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46 w. 11.

PRENUMERATA: kwartalna 16 zł 20 gr, półroczna 32 zł 40 gr, roczna 64 zł 80 gr
Zamówienia i wpłaty na prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy pocztowe oraz listonosze,

Zamówienie CPiP/C-517/52 z dnia 17.XI.52 r., podpisano do druku dnia 25.XI.52 r., druk ukończono 28.XI.52 r.
Nakład 17.250 egz. Papier druk. sat. kl. VII/A1/60 gr. ark. wyd. 0,8.

Zam. 5158. Druk „Dom Słowa Polskiego”, Warszawa, Plac Kazimierza Wielkiego. 3-B-29515

CENA NUMERU 1 ZŁ 80 GR.